

Jeg er en ung kvinde på 26 år, som i starten af Januar 2010 blev syg. Jeg anede ikke hvad jeg fejlede men i en uges tid, havde jeg en prikken, stikken sovende fornemmelse i fødder og ben som senere hen arbejdede sig hele vejen op i kroppen. Det var ubehageligt og ikke noget jeg havde prøvet før. Jeg tog på hospitalet en Søndag aften og fik af vide at jeg skulle indlægges akut med mulig mistanke om Sklerose. Jeg blev overrasket, panikken ramte mig og jeg var så ked af det. I en lang periode blev jeg undersøgt fra top til tå, fik taget forskellige prøver, bla. rygmarvsprøver og Mr-scanninger.

I Marts måned 2010 kom de frem til at jeg havde Multipel Sklerose (MS) men heldigvis for mig "kun" i den milde form. Men det var nok til at jeg gik ned med flaget og havde det mentalt rigtig dårligt. Jeg havde mange nedture og kunne slet ikke forstå, hvorfor det lige var mig der skulle udsættes for denne kroniske sygdom. Jeg havde det rigtig svært med det, og det kom desværre til at gå ud over mine nærmeste. Jeg kunne ikke overskue simple ting som at skulle overholde en aftale jeg mente at det var meget nemmere at kravle hjem under dynen og bare være mig. Jeg blev meget hurtigt stresset og træthed var det der toppede. Min selvtillid var lille, havde et dårligt selvværd, mente ikke at jeg var god nok til noget. Jeg havde det skidt med at jeg skulle begrænse mig selv mht. mit arbejde. Jeg kunne lige pludselig ikke de samme ting som jeg kunne før, såsom at arbejde fuldtid, tage ekstra timer på jobbet, tage ansvar, være kreativ, være glad for mit job, være 100% fit for fight, have flere bolde i luften på en gang, alt dette plus mere uden at blive stresset, ked af det og bare føle at verdenen styrtede sammen under mig.

Nok havde jeg min skønne familie og helt fantastiske kæreste og nogle gode kollegaer som skulle finde sig i en meget frustreret ung mig og de har været fantastiske og hvad skulle jeg dog gøre uden dem og deres støtte...!!! Men der skulle noget mere professionel hjælp til og det er her søde Lone kommer ind i billedet. Min kære direktør tog fat i mig og tilbød mig samtaler med Lone, da hun godt kunne se og mærke at jeg ikke havde det særlig godt. Jeg fik kontakt til Lone, fik aftalt en dag hvor jeg skulle komme forbi til en snak og så kørte det bare derfra. Lone er en Superwomen som bare kan sit grej. Hun har en evne som bare gør at man åbner op og fortæller alt hvad man tænker på. Hun er åben og utrolig let at snakke med/til. Hun hjælper en med at vende negative situationer til positive situationer. Hun gir en masse redskaber til hvordan man kan få det bedre med sig selv og at det er okay at være syg m.m. Bla. Brugte vi meget det "gode sted" som er et sted man kan tænke tilbage på hvis man ikke har det særlig godt. Så får man det helt automatisk meget bedre og selvfølgelig med et lille smil på læben...☺ Lone er et helt igennem fantastisk menneske og jeg takker hende af hele mit hjerte for alt det hun har gjort for mig. Jeg er glad igen og jeg får flere positive oplevelser i mit liv. Jeg er meget tæt på at være tilbage til mit "gamle" jeg både mentalt og fysisk. Og min kontakt til Lone vil blive bevaret. Jeg ved ikke hvor jeg ville være hvis ikke Lone havde hjulpet mig. Det har været så givende og jeg kan nu accepterer at jeg har denne kroniske sygdom, nyde mit liv, min familie, mit arbejde og ikke mindst min vidunderlige kæreste og hans søn. Nu er det ikke mere sygdommen som fylder hele mit liv, nu er den kun en del af mit liv og der er plads til meget mere end der var før. Takket være Lone's professionelle hjælp.

Så stort TAK Lone, du er et fantastisk menneske og jeg har nydt vores samtaler.

Betina M. Hansen.